

38-

KAZI SONUÇLARI TOPLANTISI 2. CİLT

T.C.

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

T.C.

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

38.
KAZI SONUÇLARI
TOPLANTISI
2. CİLT

23-27 MAYIS 2016
EDİRNE

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayın No: 3490-2
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü Yayın No: 175-2

YAYINA HAZIRLAYAN
Dr. Adil ZME

23-27 Mayıs 2016 tarihlerinde gerçekleştirilen
38. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu,
Trakya niversitesi'nin katkılarıyla gerçekleştirilmiştir.

Kapak ve Uygulama
Yusuf KOşAR

ISSN: 1017-7655

Kapak Fotoğrafı: Nurcan YAZICI METİN - . Melda ERMIş - Akın TUNCER,
Demirköy Fatih Dökümhanesi Kazısı
2015 Yılı alışmaları

Not : Kazı raporları, dil ve yazım açısından Dr. Adil zme tarafından denetlenmiştir.
Yayımlanan yazıların içeriğinden yazarları sorumludur.

İsmail Aygl Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. şti.
Tel: 0312 310 59 95
ANKARA-2017

SEMPOZYUM BİLİM KURULU

Prof. Dr. Yener YÖRÜK (Trakya Üniversitesi Rektörü-Edirne)

Prof. Dr. Burçin ERDOĞU (Zeytinlik Höyük Kazısı Başkanı, Trakya Üniversitesi-Edirne)

Prof. Dr. Mehmet ÖZDOĞAN (Kırklareli Höyüğü Kazısı Başkanı-Emekli Öğretim Üyesi)

Prof. Dr. Rainer CZICHON (Oymağaç Höyüğü Kazısı Başkanı-Uşak Üniversitesi-UŞAK)

Prof. Dr. Engin BEKSAÇ (Trakya Üniversitesi-Edirne)

Prof. Dr. Mustafa ÖZER (Edirne Yeni Saray Kazısı Başkanı-Medeniyet Üniversitesi-İstanbul)

Prof. Dr. Andreas SCHANNER (Boğazköy Kazısı Başkanı-Alman Arkeoloji Enstitüsü-İstanbul)

Prof. Dr. Christopher ROOSEVELT (Kaymakçı Yerleşimi Kazısı Başkanı-Koç Üniversitesi-İstanbul)

Prof. Dr. Stefania MAZZONİ (Uşaklı Höyük Kazısı Başkanı-Floransa Üniversitesi-İtalya)

Prof. Dr. Musa KADIOĞLU (Teos Antik Kenti Kazısı Başkanı-Ankara Üniversitesi-Ankara)

Prof. Dr. Sabina LADSTATTAER (Efes Antik Kenti Kazısı Başkanı-Avusturya Arkeoloji Enstitüsü-Avusturya)

Prof. Dr. Özlem ÇEVİK (Ulucak Höyük Kazısı Başkanı-Trakya Üniversitesi-Edirne)

Prof. Dr. Sachihito OMURA (Kalehöyük Kazısı Başkanı-Japon Anadolu Arkeoloji Enstitüsü-Kırşehir)

İÇİNDEKİLER

Emel ERTEN, Murat ÖZYILDIRIM, Tuna AKÇAY Olba Kazıları – 2015 Dönemi Çalışmaları	1
Roland R.R. SMITH, Esen ÖĞÜŞ Aphrodisias 2015	17
Bora UYSAL, Ali ÇİFÇİ Elbistan Karahöyük Kazısı 2015	35
Şevket AKTAŞ Patara 2015 Kazı ve Koruma Çalışmaları	47
Ali BAŞ 2015 Yılı Keykubadiye Sarayı Kazısı	63
Erhan BIÇAKÇI, Yasin Gökhan ÇAKAN, Ali Metin BÜYÜKKARAKAYA, Martin GODON Tepecik-Çiftlik (Niğde) 2015 Yılı Kazı Çalışmaları.....	79
Hasibe İSLAM AKAT, İbrahim Hakan MERT 2015 Yılı Priene Çalışmaları	99
Rüstem ASLAN, Fecri POLAT Troia Örenyeri 2015 Yılı Çalışmaları	121
Zafer DERİN, G. Sümer EROĞLU, A. G. ERDEN, Mehmet YURTSEVER Meryem KIZIL, Yağmur YILDIRIM, Mehtap ÖZTÜRK İzmir'in Prehistorik Yerleşim Alanı Yeşilova Höyüğü 2015 Yılı Çalışmaları.....	143
Mustafa BEYAZIT, Kasım İNCE, H. Hüseyin BAYSAL Kale-i Tavas (Tabae Antik Kenti) Ören Yeri Kazıları 2014–2015.....	161
Scott BRANTING, Sevil BALTALI TIRPAN, Joseph W. LEHNER, Yasemin ÖZARSLAN, Dominique LANGIS–BARSETTI, Tuna KALAYCI, Nilüfer BATURAYOĞLU YÖNEY, Sarah R. GRAFF, Lucas PROCTOR Burak ASİLİSKENDER Kerkenes 2015	179
Ali BORAN, Halil SÖZLÜ, Yalçın KARACA, Mehmet MUTLU Razan AYKAÇ, İshak KOZAK Mersin – Silifke Kalesi Kazısı 2015 Yılı Kazı Çalışması	191

Engin BEKSAÇ, Özkan ERTUĞRUL, Hasan KARAKAYA Sinanköy Çalışmaları	213
Erdal ESER, Muhammed GÖRÜR, Meryem ACARA ESER Divriği Kalesi: 2015.....	223
Antonio LA MARCA La Trasformazione Dello Spazio Urbano Nell'area Centrale Di Kyme Eolica Aiolis Kyme'si Antik Kenti Merkezindeki Kentsel Alan Dönüşümü.....	237
Tenzile UYSAL, Rifat ERGEÇ, Timur DEMİR, Makbule EKİCİ Doğanpınar Barajı Arkeolojik Kurtarma Kazıları Yenice Höyük 2015	253
Eşref ABAY, Fulya Dedeoğlu KONAKÇI, Aslı ÜNAR, Gürkan ERGÜN, Fatih YILMAZ, Yakup Bora TEMÜR Beycesultan Höyüğü 2015 Yılı Kazı Çalışmaları.....	273
Asnu-Bilban YALÇIN Anadolu Kavağı, Yoros Kalesi 2015 Yılı Kazı Çalışmaları.....	287
Akın ERSOY, Burak YOLAÇAN, Hakan GÖNCÜ, Sarp ALATEPELİ Antik Smyrna/İzmir, 2014-2015.....	295
Şengül Dilek FUL, Murat TEKİN, Emine Saka AKIN, Tekin SUSAM, Canan HANOĞLU 2015 Yılı Sebastopolis Antik Kenti Kazı ve Restorasyon Çalışmaları	315
Elif Tül TULUNAY et alii Nif (Olympos) Dağı Araştırma ve Kazı Projesi: 2015 Yılı Kazısı.....	331
Erksin GÜLEÇ, İsmail ÖZER, Mehmet SAĞIR, İsmail BAYKARA, Serkan ŞAHİN 2015 Yılı Üçağızlı Mağarası Kazısı	359
V. Belgin DEMİRSAR ARLI İznik Çini Fırınları Kazısı 2015 Yılı Çalışmaları.....	371
Fulya DEDEOĞLU, H. Hüseyin BAYSAL, Erim KONAKÇI, Ali OZAN, Bora TEMÜR Ekşi Höyük 2015 Yılı Kazı Çalışmaları.....	389
Engin AKDENİZ, Aydın ERÖN 2015 Yılı Akhisar-Thyateira Antik Kenti ve Hastane Höyüğü Kazısı.....	403

Aylin Ü. ERDEM İzmir Bayraklı Höyüğü 2015 Yılı Tunç Çağ Çalışmaları	417
Fatih ERHAN Magarsus Kazısı – 2015	427
K. Serdar GİRGINER, Özlem OYMAN–GİRGINER, Hayriye AKIL, M. Furkan TUFAN 2015 Yılı Tatarlı Höyük Kazısı Sonuçları	443
Latife SUMMERER Pompeiopolis (Paflagonya) 2015 Yılı Çalışmaları.....	455
Aslı ÖZYAR, Oya PANCAROĞLU, Elif ÜNLÜ, Agnès VOKAER Tarsus–Gözlükule Kazılarında Ele Geçen Erken İslami Dönem Buluntuları Hakkında Bazı Gözlemler	467
Musa KADIOĞLU, Canan ÖZBİL, Mustafa ADAK, Çiğdem GENÇLER GÜRAY, Yusuf POLAT, Hazal ERGİN, Raşan TAMSÜ POLAT, Görkem YENİCE, Cem PALA 2015 Yılı Teos Kazı Çalışmaları (6. Sezon).....	485
Remzi YAĞCI 2015 Soli Pompeiopolis Kazıları	509
Ömer ÖZYİĞİT 2015 Yılı Phokaia Kazı Çalışmaları	519
Bahadır DUMAN, H. Hüseyin BAYSAL Tripolis 2015 Yılı Kazı, Koruma ve Onarım Çalışmaları	539
Christopher H. ROOSEVELT, Sinan ÜNLÜSOY, Christina LUKE Kaymakçı Arkeoloji Projesi: 2015 Yılı Kazı Sonuçları.....	563
Mehmet IŞIKLI, Gülşah ÖZTÜRK, Umut PARLITI Van Ayanis Kalesi 2015 Yılı Kazı ve Onarım Çalışmaları.....	587

İZMİR'İN PREHİSTORİK YERLEŞİM ALANI YEŞİLOVA HÖYÜĞÜ 2015 YILI ÇALIŞMALARI

Zafer DERİN*
G. Sümer EROĞLU
A. G. ERDEN
Mehmet YURTSEVER
Meryem KIZIL
Yağmur YILDIRIM
Mehtap ÖZTÜRK

İzmir, Bornova İlçesi, Karacaoğlan Mahallesi'nde yer alan Yeşilova Höyüğü kazı çalışmaları 01.07.2015 günü başlanmış, 20.09.2015 tarihinde sona ermiştir. Ancak kazı çalışmaları Yassitepe'de 3. Derece arkeolojik sit alanlarında 09.10.2015 günü tekrar başlatılmıştır. 3.Derece arkeolojik sit alanında yer alan 89 No.lu parselde gerçekleştirilen çalışmalar Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün 24.11.2015 gün ve 219573 sayılı yazısı uyarınca kurtarma kazısına dönüştürülmüş, kazı çalışmalarına 12. ayın sonunda son verilmiştir.

-
- * Yrd. Doç. Dr. Zafer DERİN, Ege Üniversitesi Edebiyat Fak. Arkeoloji Böl. Bornova/ İzmir/TÜRKİYE.
Arş. Gör.Dr. G. Sümer EROĞLU, Adıyaman Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü, Adıyaman/TÜRKİYE.
Arş. Gör. A. G. ERDEN, Ege Üniversitesi Edebiyat Fak. Arkeoloji Bölümü, Bornova, İzmir/TÜRKİYE.
Mehmet YURTSEVER, Yeşilova Höyüğü Ziyaretçi Merkezi, 6253 sok. No.15 Bornova, İzmir/TÜRKİYE.
Meryem KIZIL, Yeşilova Höyüğü Ziyaretçi Merkezi, 6253 sok. No.15 Bornova, İzmir/TÜRKİYE.
Yağmur YILDIRIM, Yeşilova Höyüğü Ziyaretçi Merkezi, 6253 sok. No.15 Bornova, İzmir/TÜRKİYE.
Mehtap ÖZTÜRK, Yeşilova Höyüğü Ziyaretçi Merkezi, 6253 sok. No.15 Bornova, İzmir/TÜRKİYE.

Yrd. Doç. Dr. Zafer Derin başkanlığındaki kazı, Arş. Gör. Dr. Gülnur Sümer Eroğlu (Kazı Başkan Yardımcısı), Arş. Gör. Ayşe Gül Erden, antropolog Dr. Songül Roodenberg-Alpaslan, Yrd. Doç. Dr. Neyir Kolankaya Bostancı, Yrd. Doç. Dr. Tayfun Caymaz, Araş. Gör. Betül Fındık, restoratör ve arkeolog; Mehmet Yurtsever, Meryem Kızıl, Yağmur Yıldırım, Mehtap Öztürk, Merve Hepiyiler, Şahin Mentеше, Yiğit Ersöz ve Mustafa Çoban, öğrencilerden; Yüksel Duygu Karanfil, Şahin Aydemir, Merve Tuncer, Emre Berk Öndin, Hazel Şen, Bekir Tatar, Tuğçe Emir, Seniha Arslan, Pelin Kaçar, Esra Dursun, Belgin Yıldız, Kevser Öztürk, Taylan Taşkın, Remziye Akyol, Beyza Solmaz, Cemal Koç, Yeşim Doğan ve Ergin Tatar'dan oluşan 34 kişilik bir ekip ile gerçekleştirilmiştir. Ekip dışında arazi çalışmalarında 7 kişiden oluşan bir işçi grubu da görev almıştır. Yeşilova Höyüğü 2015 yılı çalışmalarına Kocaeli Arkeoloji Müzesi'nden Tuğba Çavuşoğlu bakanlık temsilcisi olarak katılmıştır. Çalışmalar Bornova Belediyesi tarafından desteklenmiştir.

Yeşilova Höyüğü kazısı İzmir'in prehistorik yerleşimini ortaya çıkartmayı, bilim ve topluma sunmayı hedefleyen, kazıyla birlikte birçok faaliyet ve projeyi de içeren bir çalışmadır¹.

KAZI ÇALIŞMALARI

Yeşilova Höyüğü kazıları, çalışma programına da uygun olarak Iİb ve VI No.lu alanlar üzerinde gerçekleştirilmiştir. Yeşilova Höyüğü'nde gerçekleştirilen 2015 yılı kazı çalışmaları yaklaşık 800 m² lik bir alanı kapsamıştır.

Yeşilova Höyüğü 2015 kazı sezonuna, öncelikle kazı alanlarındaki otların ve yağmur suları nedeniyle akan toprakların kazı alanlarından temizlenmesiyle başlanmıştır. 2015 kazı sezonunda çalışılması planlanan alanlar belirlenmiştir.

1 Yoğun çalışma temposunda gerçekleşen kazı sezonunda Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne, Kazılar Dairesi Başkanlığı'na, İzmir Arkeoloji Müzesi ve İzmir İl Kültür Müdürlüğü'ne verdikleri destek ve yardımları nedeniyle teşekkür ederiz.

IIb Alanı

Daha önceki yıllarda yapılan kazı çalışmaları sonucunda ortaya çıkarılan IV.1a katına ait² dörtgen planlı taş temelli, birbirinden ayrı inşa edilen 4 ve 5 numaralı evlerin³ ışık alanlarını tespit etmek amacıyla bu yılki çalışmaların K7, K8, J8, J9 açmalarında yürütülmesine karar verilmiştir (Resim: 1).

İlk olarak K7a açmasında çalışmalara başlanmıştır. 16.85-16.45m seviyeleri arasında yapılan kazı çalışması sonucunda, açmanın doğu kesiti önündeki döküntü taşlar dışında herhangi bir mimari bulguya rastlanmamış, yalnızca yoğun kerpiç döküntü tespit edilmiştir. Bu alandan ele geçirilen çoğu amorf durumda olan keramik parçaları IV 1a-b tabakası özelliği göstermektedir. Keramik parçalarının bir kısmının yangın etkisiyle cürufiştiği görülmüştür.

J8d açmasında 17.50 m. seviyesinde başlanılan kazı çalışmalarında K7a'da olduğu gibi yoğun kerpiç döküntü ve düzensiz taşlar ortaya çıkarılmış, düzenli bir mimariye ait kalıntıya rastlanmamıştır. Alanının güneydoğu köşesinde 16.86 m. seviyesinde 1 alt öğütme taşı ve yanında ters çevrilmiş durumda bir kabin dip kısmı bulunmuştur. Yan yana ele geçirilen bu iki buluntu bu alanın ışık olarak kullanıldığını düşündürmektedir.

- 2 2015 yılı çalışmalarında elde edilen bulgulara göre Yeşilova Höyüğü tabakalarında değişikliğe gitme ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Özellikle Tunç Çağı buluntuları bu durumun değişmesinde etkili olmuştur. Buna göre değişen tabakalar;

YEŞİLOVA HÖYÜĞÜ

I. Kültür Katı: Roma (MÖ.10-MS.290)

II.Kültür Katı:Tunç Çağı

A.Orta Tunç Çağı

B.Erken Tunç Çağı (Mezarlar)

III.Kültür Katı: Kalkolitik

Kalkolitik... 1 ve 2 (MÖ.4340-4230)

ARA

IV.Kültür Katı (Neolitik)

1 a,b,c,d,e,f.

2Neolitik III (MÖ.6000-5730)

3

4

5.....Neolitik II (MÖ.6250-6060)

6

7 (MÖ.6490-6250)

8.....Neolitik I

- 3 Derin 2012, s.42, plan; Derin&Caymaz 2013, s. 120-122.

J8d açmasının güneybatı köşesinde 17.27 m. seviyesinde yoğun kerpiç döküntülü bir alan açığa çıkarılmıştır. Bu bölümde IV1-a tabakası özelliği gösteren kap parçaları bulunmuştur. Muhtemelen bu alanın kapların konulduğu bir platform olabileceği düşünülebilir.

J9d açmasında 17.68 m. seviyesinde çalışmalara başlanmıştır. Açmanın doğusunda 17.40 m. seviyesinde 3 adet öğütme taşı ve bu öğütme taşlarının yanında 2. kullanım olduğu düşünülen kapların dip kısımları açığa çıkarılmıştır. Bu alanın yakınında 3'lü taş öbekleri tespit edilmiştir. Bu taşların avlu içindeki ağaç dikmeyi sıkıştırmak için hazırlandığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla avlu içinde günlük işlerin sürdürülebilmesine yönelik, üstü örtülü bir sundurmanın var olduğu düşünülebilir (Resim:1).

Genel olarak çalışılan alanlara bakıldığında (K7a, K8b, J8d, J8c, J9d) yoğun kerpiç döküntülü kültür toprağının, yumuşak ve nemli bir yapıya sahip olduğu görülmüştür. Çalışılan alanların hemen hemen hepsinde kerpiç döküntülü alanlar tespit edilmiş olmasına rağmen bunların herhangi bir mimari özellik göstermediği anlaşılmıştır. Bu yıl yapılan kazı çalışmaları sonucunda mimariye ait çok fazla veri elde edilememesine karşın yoğun buluntu ele geçmiştir. Kazılan alanlarda yoğun olarak IV 1a-b tabakası keramik parçaları bulunmuştur. Bu parçaların çoğu amorf niteliğindedir.

Keramikler, çoğunlukla iyi niteliklidir (Resim: 5). Hamur küçük taşçık ve az ya da orta yoğunlukta mika katkılıdır. Pişme genelde iyi derecededir. Kap yüzeyleri büyük çoğunlukla astarlıdır, astar renkleri büyük çoğunlukla kırmızı, kırmızımsı sarı ve kızıl kahve rengidir. Yakın paralelleri Ulucak IV⁴, Hoca Çeşme II-4⁵, Ilıpınar VIII-VI⁶, Kuruçay 12. ve 11. tabakalarında⁷ görülen dışbükey ya da düz kenarlı sığ çanaklar; Ulucak IV⁸, Hoca Çeşme II-4 ve 3⁹, Kuruçay 12¹⁰, Höyücek EYD 2 ve 1 tabakalarında¹¹

4 Çilingiroğlu vd. 2004, fig.24: 17

5 Karul-Bertram 2005, fig.5: 3.

6 Thissen 2001, fig.28.2; fig.29: 4; fig.62: 6-9.

7 Duru 1994, lev.47: 5; lev.68: 5-8.

8 Çilingiroğlu vd. 2004, fig.22: 4-5

9 Karul-Bertram 2005, fig.5: 5; fig.6:3.

10 Duru 1994, lev.46: 5; lev.47: 1-3; lev.50: 1-3.

11 Duru-Umurtak 2005, lev.33: 2-7; lev.34: 2-3; lev.39: 4.

görülen dik ya da dışa açılan kenarlı derin çanaklar; Ulucak IV¹², Kuruçay 13-8, Höyücek EYD 2-1, TAD gibi Batı Anadolu Neolitik yerleşimlerinde erken evrelerden itibaren görülen S-kenarlı çanaklar; Hacılar IX-VI¹³, Höyücek EYD¹⁴, Ilıpınar IX-VIII¹⁵, Hoca Çeşme II-4 tabakalarında¹⁶ benzerlerine rastlanan kısa boyunlu çömlekler yaygın formlar arasında bulunurlar. Keramiklerde dikey tünel biçimli tutamaklar çok yaygındır. Çoğunlukla halka ve yuvarlak dipler ele geçirilmiştir.

Keramik parçalarının dışında çakmaktaşı, deniz hayvan kabuğu, hayvan kemikleri, az da olsa obsidyen ve çakmaktaşıdan yontma taş aletler ve alet artıkları da ele geçirilmiştir. Çakmaktaşı aletler içinde kesiciler, kazıyıcılar ve dilgilerin yoğunluğu dikkat çekicidir. Kazılan alanlarda çakmaktaşı çekirdekler de ele geçirilmiştir (Resim: 6-7).

VI No.lu Alan Yassitepe

Yeşilova Höyüğü kazı alanlarından VI No.lu alan -Yassitepe Höyüğü'nde, Erken Tunç Çağı I'e tarihlendirilen IIB1 ve 2 katlarına ait¹⁷ yerleşim planının saptanabilmesi amacıyla H15, H14, G15, G14, I16 ve H16 açmaları kazılmıştır (Resim: 2). Erken Tunç Çağı I'e ait Batı Anadolu'nun geleneksel mimari tarzını yansıtan "uzun ev" olarak tanımlanan ve benzerlerine Troia Ib,¹⁸ Beşik-

12 Çilingiroğlu vd. 2004, fig.22: 5-6; fig.24: 2-4; fig.26: 2-3, 7; fig.27: 1-3.

13 Mellaart 1970, fig.46: 3-4; fig.48: 21; fig.49: 8-9; fig.52: 6-7; fig.53: 9.

14 Duru-Umurtak 2005, lev.35: 1-3; lev.42: 6-8.

15 Thissen 1995, fig.1: 2; 2001, fig.24: 7-8.

16 Karul-Bertram 2005, fig.5: 7-9.

17 YASSITEPE

I.Kültür Katı :Roma

II.Kültür Katı :Tunç Çağı

A.Orta Tunç Çağı 1,2.

B.Erken Tunç Çağı, 1-2 (MÖ.2880-2830), 3-5 (MÖ. 3020-2900),6-8 (MÖ.?)

III.Kültür Katı :Kalkolitik

A.Kalkolitik (Orta)

B.Kalkolitik (Erken)(MÖ.5320-5215, MÖ.5210-4995)

IV.Kültür Katı (Neolitik).

18 İvanova 2013, s.27.

Yassı Tepe¹⁹, Liman Tepe²⁰ Bakla Tepe,²¹ ve Doğu Ege adalarında Poliochni²², Thermi,²³ Heraion²⁴ gibi yerleşim yerlerinde rastlanan, yan yana ve birbirine bitişik inşa edilmiş mekânlar geçmiş dönem kazılarında açığa çıkarılmış, ancak mekânların arka bölümlerini oluşturan batı kısımları ayrıntılı olarak araştırılmamıştı. Mekânların işlevini ve yerleşim planını tam olarak tespit etmek amacıyla, bu seneki kazılarda önceliğimizi mekânların batı kısımlarının kazılması oluşturmuştur.

3 No.lu Mekân

H15b ve H14 ve H14c açmalarında bu sene gerçekleştirilen çalışmalarda, geçmiş yıllarda açığa çıkarılan uzun evlerden biri olan 3 No.lu mekânın batı kısmını tespit etmek amaçlanmıştır (Resim: 3). Çalışmalar sonucunda, H15b açmasında, 3 No.lu mekânın, kuzeybatı yönünde uzanan, kuzey duvarının 2.00 m. uzunluğunda olan devamı açığa çıkarılmıştır. Duvarın kuzeybatıya doğru devam ettiği anlaşılmış ve duvarın devamını tespit edebilmek adına, çalışmalar H14a açmasına kaydırılmıştır. H14a açmasının yaklaşık 2.50x5.00 m.lik yüzey seviyesinden itibaren kazılmaya başlanmıştır. Bu alanda 3 No.lu mekânın kuzey duvarının yaklaşık 2.50 m. uzunluğunda olan devamı açığa çıkarılmıştır. H15b ve H14c açmalarında uzantısı tespit edilen duvarın güneyinde ise 3 No.lu mekânın arka odasına ulaşılmıştır. Bu odada sürdürülen çalışmalarda, önceki yıllarda bu alanda açığa çıkarılan *pithos*lara ilave olarak, yarısı açma kesitinin altında kalan yan yatmış bir *pithos* ve yalnızca ağız kısmı açığa çıkan toprağa gömülü bir başka *pithos* bulunmuştur. Bu alandan ele geçirilen *pithos*ların ve *pithos* parçalarının yoğunluğu dolayısıyla söz konusu odanın depolama amacıyla kullanılmış olma ihtimali düşünülmektedir. Odanın batısında yaklaşık 0.15x0.20 m. boyutlarında iki sıra taş döşeli ve üzeri külle kaplı bir alan açığa çıkarılmış ve bu alanda iki adet öğütme taşı ve bir

19 Korfmann, 1988, s. 132-133.

20 Erkanal-Şahoğlu 2012, s. 222.

21 Erkanal-Özkan, 1999, s. 25.

22 Bernobo Brea 1964, fig. 62.

23 Lamb- Brock 1933, s.148.

24 Kouka 2014, s. 53.

adet de havaneli *in situ* halde tespit edilmiştir. Bu alanda açığa çıkarılan *pit-hoslar* da dikkate alındığında, buranın muhafaza edilen tahılların öğütülme işlemlerinin de yapıldığı kısım olduğu düşünülmektedir.

Odanın işlevinin tam olarak anlaşılması amacıyla güneybatı köşesinde de çalışmalar sürdürülmüştür. H14c açmasına dahil olan odanın güneybatı köşesinin, tam olarak tespit edilebilmesi için açma kesiti yaklaşık 2.50x3.00 m. boyutlarında genişletilmiştir. Bu alanda yapılan çalışmalar sırasında 3 No.lu mekânın, 1.70 m. uzunluğunda 0.55 m. genişliğinde çift sıra taştan oluşan güneybatı duvarının devamı açığa çıkarılmıştır. Bu duvarın hemen kuzeyinden yanmış döküntü halde kerpiçler açığa çıkarılmış ve bir tavana ait olabilecek üzerinde dal örgü izleri olan kerpiç kalıntıları bulunmuştur.

Odanın içerisinde yapılan çalışmalarda bu alanın çok yoğun bir yangının etkisi altında kaldığı anlaşılmıştır. Yangın tabakasının hemen altından yerinde kırılmış kaplar ele geçmiştir. Oda içerisinden ele geçirilen keramikler ve hayvan kemiklerinde de yoğun yangın izleri vardır.

12 No.lu Mekân

Önceki kazı sezonlarında kazılarak taban seviyesine inilen 3 No.lu mekânın hemen altında yer alan 12 No.lu mekânda çalışılmış (Resim: 3), söz konusu mekân 18.30 m. seviyesinden itibaren 17.90 m. seviyesine kadar kazılmıştır. Mekânın doğu-batı doğrultusunda uzanan güney duvarı, batıya doğru kısmen tahrip olmuştur. Güney duvarının yan yana 3 sıra, alt alta ise 6 sıra taştan meydana geldiği anlaşılmıştır. Mekânın güney ve kuzey duvarları üzerinde tek sıra taştan yapılmış 15 cm. lik çıkıntılara sahip iki küçük ante tespit edilmiştir. Mekânın tabanı 17.90 m. seviyesinde ortaya çıkarılmıştır. Tabanın doğuya doğru eğimli olduğu olasılıkla bu alana doğru bir çöküntü oluştuğu anlaşılmaktadır.

Mekânın doğusunda 1.20 m. uzunluğunda ve yaklaşık 0.50 m. genişliğinde yüzeyi sıvalı kenarları kerpiçle desteklenmiş bir platform bulunmuştur. Mekânın kuzey ve güney duvarlarının hemen önlerinde *in situ* vaziyette çoğunluğu kırılmış kaplar açığa çıkarılmıştır. Kapların altında yanmış ahşap ka-

İntıları tespit edilmiş, kapların duvar kenarında yer alan bir raf görevi gören ahşapların üzerine dizildiğini düşünmek mümkündür.

Mekânların dışında, uzun evlerin batısında kalan alanlarda çalışılmıştır. H15b açmasında sürdürülen çalışmalarda tam olarak hangi mimari yapıya ait olduğu şuan için tespit edilemediğinden, 1 No.lu duvar olarak adlandırılan yaklaşık 4.50 m. uzunluğunda ve 0.70 m. genişliğinde, kuzeybatı-güneydoğu yönünde uzanan, büyük oranda yıkılmış taş duvar tespit edilmiştir. Söz konusu duvarın hemen doğusunda sürdürülen çalışmalarda 0.60x0.50 m. boyutlarında korunmuş, sıkıştırılmış toprak bir taban üzerinde yerinde kırılmış tümlenebilir basık boyunlu bir çömlek, bu çömleğe ait bir kapak, minyatür bir gaga ağızlı testi ve keramikten düzeltilmiş ortası delikli bir ağırlık bir arada ele geçirilmiştir.

1 No.lu duvarın 1.50 m. batısında, kuzeybatı-güneydoğu yönünde 5.50 m uzunluğunda, 0.70 m. genişliğinde bir duvar daha açığa çıkarılmış ve 2 No.lu duvar olarak adlandırılmıştır. Duvarın batısında 5.60 m. uzunluğunda 0.70 m. genişliğinde söz konusu duvara paralel uzanan 3 No.lu duvar açığa çıkarılmıştır. Tam olarak hangi mimari yapılara ait olduğu anlaşılmasa da, kazılan alanlardan ele geçirilen keramik parçalarına bakarak, söz konusu duvarların IIB1 ve 2 evlerine ait duvarlar olduğunu söylemek mümkündür.

Ayrıca G15c ve d açmalarında yürütülen çalışmalarda, 2 No.lu duvar ile aynı yönde uzanan 5 No.lu duvar açığa çıkarılmıştır. Söz konusu duvar yaklaşık 4.70 m. uzunluğunda 0.70 m. genişliğinde yan yana 2 sıra taş ve alt alta 4 sıra taştan oluşmaktadır. 5 No.lu duvarının kuzey ucu, doğuya doğru uzanan 4 No.lu duvar olarak adlandırılan bir başka duvar ile birleşmektedir. 4 No.lu duvar 2.30 m. uzunluğunda 0.70 m. genişliğindedir ve kısmen tahrip olmuştur. Söz konusu 4 ve 5 No.lu duvarların birleşerek bir köşe yapmasından anlaşıldığı kadarıyla bu duvarlar bir mekâna ait olmalıdır. Ancak ait oldukları mekânın diğer duvarları bu seneki kazı sezonunda tespit edilememiştir. Mekân içerisinden gelen keramik parçaları yine ETÇ I karakteristiğinde formlara sahiptir.

G15 açmasının batı yarısında yer alan, G15a-b açmalarında yapılan çalış-

malarda, 1.80 m. uzunluğunda 0.50 m. genişliğinde kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanan bir duvar açığa çıkartılmıştır (Resim: 3). Kuzey kısmı G15a açmasının kuzey kesitinde kalan yan yana 2, alt alta 4 sıra taştan oluşan duvar 7 No.lu olarak adlandırılmıştır. Söz konusu duvarın 0.60 m. batısında bu duvara paralel uzanan 3.00 m. uzunluğunda ve yine 0.50 m. genişliğinde yine yan yana 2, alt alta 4 sıra taştan oluşan bir başka duvar açığa çıkarılmış ve bu duvar 8 No.lu duvar olarak adlandırılmıştır. 8 No.lu duvarın yaklaşık 0.50 m. batısında ve 9 No.lu duvar açığa çıkartılmıştır. Duvar 4.70 m. uzunluğunda 0.50 m. genişliğindedir. 9 No.lu duvarının batısında, duvarın tam ortasında yer alan yaklaşık 0.50 m.lik bir çıkıntı bulunmaktadır. 8 ve 9 No.lu duvarların arasındaki boşluk kısımda bir adet pota ve yerinde kırılmış üç ayaklı, tek kulplu kırmızı astarlı ve parlak perdahlı bir çömlek parçaları ele geçirilmiştir. 9 No.lu duvarının yaklaşık 2 m. güneybatısında yer alan ve duvara paralel uzanan yaklaşık 2.70 m. uzunluğunda ve 0.60 m. genişliğinde dağınık halde bir başka duvar açığa çıkarılmış ve bu duvar 10 No.lu olarak adlandırılmıştır. Bu duvarın kuzeybatı köşesinden 17.57 m. seviyesinden dağınık halde bir adet kafatası açığa çıkarılmıştır. Duvarların nasıl bir mimari yapının ögesi oldukları ve birbirleri ile bağlantısı bu seneki çalışmalarda tam olarak tespit edilememiştir.

Yassitepe’de bu sene gerçekleştirilen çalışmalarda çoğunlukla Erken Tunç Çağı I evresine tarihlenen IIB1 ve 2 tabakaları kazılmıştır. Ele geçirilen keramikler el yapımıdır. Hamur küçük taşçık ve az ya da orta yoğunlukta mika katkılıdır. Pişme genelde iyi derecededir. Kap yüzeyleri büyük çoğunlukla astarlıdır. Astar renkleri çoğunlukla gri, koyu gri, siyah, koyu kahverengi ve grimsi kahverengi gibi koyu renklindedir. Ayrıca soluk, kırmızımsı, sarımsı, pembemsi, tonlardadır. Keramiğin büyük çoğunluğu perdahlıdır. Benzerlerine geçmiş sezon kazılarında da rastladığımız gaga ağızlı testi, sığ çanak, küçük çömlekler, kapaklar ve üç ayaklı çömlekler ele geçen formlar arasındadır (Resim: 8-10).²⁵ Bu tabakaların keramikleri Kumtepe IB sonları-IC1 ve Troya I-Erken safhaları keramikleri ile paralellik göstermektedir.

25 Derin, Z. & Caymaz, T., 2013, s. 125-127, çiz. 4-7; Derin, Z. & Caymaz, T., 2014, s.422-423, res.8.; Derin, Z. & Caymaz, T., 2015, s. 453-458, res. 4.

Yassitepe’de daha önceki yıllarda yapılan araştırma ve çalışmalarda Orta Tunç Çağına ait keramik parçaları ele geçirilse de Orta Tunç Çağına ait mimari veriler çok iyi tespit edilememiştir. Bu yüzden bu sene yüzeyde Orta Tunç malzemesinin daha yoğun tespit edildiği güney kesimde 3.0x2.0 m. boyutlarında bir test açması açılmıştır. 18.28 m. seviyesinden itibaren kazılmaya başlanan test açmasında 17.45 m. deriliğe ulaşılmıştır. Test açmasında yüzey toprağının hemen altında yaklaşık 2.00 m. uzunluğunda ve 0.40 m. genişliğinde ortalama 25x20, 15x15, 20x15 cm. boyutlarında taşları olan bir duvar uzantısı açığa çıkarılmıştır. Test açmasından ele geçirilen keramikler ise üst seviyelerde Orta Tunç Çağı yoğunlukta iken, daha alt seviyelere doğru Erken Tunç Çağı keramikleri ile karışık gelmektedir. Test açmasının kuzeydoğusunda, 17.64 m. seviyesinde pişmiş topraktan minyatür bir kap ele geçmiştir. Ayrıca 17.48 m. seviyesinden pişmiş topraktan bezemeli küçük bir ağırşak ve açmanın elenen toprağından bir adet bronz iğne ele geçirilmiştir.

3. DERECE ARKEOLOJİK SİT ALANINDAKİ ÇALIŞMALAR

Yeşilova Höyüğü kazılarının sona ermesinin ardından Yassitepe’nin güney doğusundaki 89 No.lu parsel içinde çalışmalara başlanmıştır²⁶.

2012 yılında söz konusu alanda 2x3 m. boyutlarında 6 sondaj açılmış, ilk mimari kalıntıların ortaya çıktığı yüzeyden 1.55 m. derinliğe kadar kazılmıştır. Yeni kazı sürecinde sondaj alanları, çevresindeki yapıların temellerine zarar vermeyecek şekilde 1.20-2.00 m.lik yürüme bandı bırakılarak, kazılan alan 8.00x17.00 m. boyutlarına genişletilmiştir.

Çalışılan 137 m²’lik alanda deniz seviyesine göre yüzeyde 17.00 m. seviyesinde başlanan kazı çalışmalarında alan genelinde 15.00 m., test açmasında ise 11.00 m. seviyesine kadar inilmiştir (Resim: 4).

26 Bornova ilçesi Kazım Dirik Mahallesi, Katipoğlu Mevkiinde Yassitepe yayılım alanında bulunan 1pafta, 2 ada , 89 parseline kayıtlı III. Derece Arkeolojik sit alanındaki kazı çalışmalarının ilerleyen süreci içinde ortaya çıkan bulgular çalışma kapsamının değişmesi gerektiğini ortaya koymuş ve İzmir Arkeoloji Müzesi Müdürlüğü’nün talebi üzerine Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü’nün 24.11.2015 tarih ve 219573 sayılı yazısı uyarınca Yeşilova Höyüğü kazı başkanlığı ile koordineli olarak kurtarma kazısı kapsamında yapılması uygun görülmüştür. Kazı çalışmaları İzmir Arkeoloji Müzesi’nden Mustafa Kiremitçi, Ulaş Göçmen ve Yeşilova Höyüğü kazı ekibi ortaklığında iki ay devam etmiştir.

89 No.lu parseldeki çalışmalarda sondajların birleştirilerek alanın genişletilmesi, alanın tümüne yayılan mimari kalıntıların açığa çıkarılmasını sağlamıştır. Duvarlar açmanın genelinde doğu-batı doğrultusundadır. Duvar kalıntılarının doğrultusu ve seviyeleri kuzeyden güneye doğru inen bir eğimin olduğunu ortaya çıkartmıştır. Bu durum ana toprak seviyesinde açık şekilde görülmüştür. Yapılan çalışmalarla 15.00 m. seviyesine kadar iki mimari tabaka ortaya çıkartılmıştır. Mimari kalıntıların alanın güney kısmında daha iyi korunduğu kuzey yarısındaki bazı duvarların tahrip olduğu görülmüştür.

Alanın genelinde yaklaşık 0,35 m. kalınlığında bir yüzey toprağı ve moloz tabakası bulunmaktadır. İçinde keramik parçalarının bulunduğu kültür toprağı 16.65 m.de başlamaktadır.

Alanın kuzeyinde 16.00 m. seviyesinde, doğu-batı doğrultusunda uzanan üç duvar açığa çıkarılan ilk mimari kalıntılardır. 3.20, 3.10 ve 2.00 m. uzunluğundaki üç taş temel ve ortasında açığa çıkarılan *pithos* kısmen sağlam durumdadır. 0.48 m. kalınlığındaki taş temeller orta boy taşlarla çamur harç kullanılarak yapılmışlardır. Ortaya çıkan kalıntılara göre alanın kuzey kesiminde üst üste tek sıra taşlarla yapılmış temelleri olan en az iki mekânın yer aldığını söylemek mümkündür (Resim: 4).

Bu kata ait kazı alanının, batı kesitine yakın konumda, 15.38 m. seviyesinde kısmen dağılmış durumda bir mezar açığa çıkarılmıştır. Kemiklerin konumundan *hocker* tarzında doğu-batı doğrultusunda yatırıldığı anlaşılan gömünün kafatasının yüz bölümü, kalça ve el-ayak kemikleri tahrip olmuştur. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı tarafından yapılan ilk incelemeler doğrultusunda, normalinden daha kalın kemik yapısına sahip olan kafatasında anomali hastalığı olabileceği yorumu yapılmıştır. İskelet üzerindeki incelemeler sürmektedir. Basit toprak mezar türündeki gömünün yanında herhangi bir buluntuya rastlanmamıştır.

15.00 m. seviyesindeki ikinci mimari tabaka alanın genelinde daha iyi korunmuş durumdadır. 14.80 m. de tespit edilen bir yangın tabakası ile başlayan bu tabakadaki yapıların üstteki kata göre yönleri farklıdır. Genel olarak kuzeydoğu-güneybatı yönünde uzanan yapıların taş temelleri de 0.48 m. genişliğindedir.

Alanın kuzey yarısındaki taş temeller üstteki yapı katının altında kalmıştır. Buna karşın aynı alanda kuzey-güney yönünde uzanan bir mekânın bulunduğu anlaşılmaktadır. Mekânın batı duvarının korunan kısmının uzunluğu 5.00 m.dir. Mekânın doğu duvarının ise 1.00 m. uzunluğundaki küçük bir bölümü korunmuştur.

Alanın güney yarısında ikinci mimari kata ait iki evreli bir mekân kalıntısı ve en güney kesimde bir duvar yer almaktadır. Duvarlar doğu-batı doğrultusundadır. Ana toprağın ise güneye doğru eğimli olduğu anlaşılmıştır. Sözünü ettiğimiz alanda 3.75 m. genişliğinde, içinde *pithos* ve bir fırının yer aldığı bir mekân bulunmuştur. Mekânın kuzey duvarı 8.60 m.dir. Bu duvar ilk aşamada orta boy taşlar kullanılarak 0.50 m. kalınlığında yapılmıştır. Ancak daha sonra genişletilmiş ve duvarın kalınlığı 1.00 m. ye ulaşmıştır. Duvar eğime bağlı olarak batı kesimde 16.00 m. seviyesinde başlarken, doğu ucunda 15.17 m. seviyesindedir. Mekânın güney duvarı daha çok tahrip olmuştur. Yaklaşık 0.48 m. kalınlığındaki duvarın 3.60 m. lik bir bölümü korunmuş durumdadır. Güneybatı kesimdeki yaklaşık 2.00 m. çapındaki bir çukur mekânın tahrip olmasına neden olmuştur. Çukurdan ele geçirilen güncel buluntular tahribatın yakın zamanda yapıldığını göstermektedir. Buradaki duvarlar da kuzey duvarında olduğu gibi 15.68 ile 15.33 m. arasındaki seviyeleri ile doğuya doğru eğimlidir.

Mekânın doğu kesiminde tabanı 15.11 m. seviyesinde olan içten 1.40 m. çapında bir fırın kalıntısı açığa çıkartılmıştır. Fırının üst kısmı tahrip olmasına karşın batı kenarındaki taşlar korunmuş durumdadır (Resim: 4).

Mekânın batı kesiminde duvara yakın konumda 1.20 m. çapında bir *pithos* yerleştirilmiştir. *Pithos*un üst kısmı kırılarak tahrip olmuştur. *Pithos*un yanında mekânın orta kısmında 0.90 m. çapında bir çöp çukuru tespit edilmiştir.

Kazılan alanın güneydoğu kesiminde 1.40 m. kalınlığında olasılıkla bir tahkimat duvarı açığa çıkartılmıştır. Duvar 15.34 seviyesinden güneyde 14.40 m. seviyeye ulaşmaktadır.

Duvarın güney yarısı taşlarla destek duvarı şeklinde inşa edilmiştir. Açma sınırına geldiği için tehlikeli olacağı düşüncesiyle duvarın alt seviyesi tespit edilemeden kazıya son verilmiştir. Zira açmanın bu kesimdeki yüzeyden iti-

baren derinliği 2.60 m.ye ulaşmış alanın daralması nedeniyle çalışmalar güçleşmiştir. Duvarın gerek kalınlığı ve gerekse güneye doğru eğimi nedeniyle bir savunma duvarı olduğunu düşünmekteyiz.

Yüzey toprağının altından 16.65 m. seviyesinden başlayarak 14.80 m. seviyesine kadar olan tabakalar kendi içinde iki evreli olarak gelişim göstermekte ve ele geçirilen buluntular itibarıyla Orta Tunç çağını işaret etmektedir. 16.65-16.00 ve 16.00-14.80 m. seviyesinden; gri ve açık kiremit renginde hamurlu keramik parçaları ele geçirilmiştir (Resim: 13). Genellikle hamurla aynı renkte astar kullanmıştır. Keramikler ince kum katlı olup arkta yapılmışlardır. Kap parçaları içinde basit ağız kenarlı çanak ve kseler, ie dönük ağız kenarlı kseler, *pithos* parçaları bulunmuştur. Sepet kulplar, ilmek ve şerit kulplar genel olarak yaygındır. Dipler içinde pedestal şeklinde yüksek ayaklı kaideler dikkati çekmektedir.

Keramikler dışında çok sayıda kk buluntu ele geçirilmiştir. Keramikten yapılmış ağırşaklar, pişmiş toprak ağırşaklar, kemik deliciler, taş balta parçaları, tunç iğne, delici ve okucu ele geçirilen buluntular arasındadır. Buluntularda ele geçen keramiklerle uyumlu olarak Orta Tunç çağını işaret etmektedir.

Kazı alanının tamamında yaklaşık 15.00 m. seviyesine kadar inilmiştir. Özellikle çevredeki yapı duvarları ile açma sınırı arasında kalan yürüme yolu ve açma kenarları yağmurun etkisi ile akmaya ve çökmeye başlamıştır. Açma kenarlarında çökme tehlikesi ile karşılaşılınca. 2 m.den daha fazla derinleşmek tehlikeli hale gelmiştir. Orta Tunç ağı tabakalarından sonra mimari kalıntılar kaldırılmamış, Erken Tunç ağı tabakası seviyesinde bırakılmıştır. Buna karşın ana toprak seviyesine kadar kültür tabakalarını da anlayabilmek için alanın kuzey batısında mimari kalıntının olmadığı boş bir kesimde 1.60x1.60 m. boyutlarında test açması açılmıştır.

Söz konusu test açmasında 15.00 m.den 11.00 m. seviyesine kadar inilmiştir (Kesit). Bu seviyeye kadar dört yangın tabakası ile karşılaşılmıştır. Keramik ve buluntular üzerinde yapılan incelemeler 15.00-13.00 m. arasındaki tabakaların Erken Tunç ağı'na, 13.00-11.00 m. seviyelerinden ana toprağa kadar olan seviyelerin Kalkolitik ağa ait olduğunu göstermiştir.

Erken Tunç Çağı katlarında ele geçirilen koyu yüzölçümlü keramik parçaları, ağız kenarında çıkıntılar olan kap parçaları, üç ayaklı kaplara ait ayak parçaları, içe dönük ağız kenarlı kâseler, makara kulplu çanak parçaları Yassitepe Höyüğü kazılarında da saptanan ETÇ I dönemini işaret etmektedir. M.Ö. 2880-2830 yıllarına tarihlenen katların Batı Anadolu kültürel sürecinin önemli bulgularına sahip olduğu anlaşılmaktadır.

Parsel içinde sürdürülen test açması çalışmalarında kuşkusuz en önemli bulguya Kalkolitik katlarda ulaşılmıştır. Yaklaşık 2 m.ye ulaşan kalın depoziti ile Erken ve Orta Kalkolitik süreci anlayabileceğimiz *in situ* buluntulara sahiptir (Resim: 11-12).

İn-situ durumda tüm kabın da (Resim: 11) ele geçirildiği bu çalışmada 89 No.lu parselde yaklaşık 6 m. kalınlığındaki kültürel sürece bağlı olarak Yassitepe'nin, düzenli tabakalar halinde Kalkolitik Dönemden Orta Tunç Çağına kadar devam ettiğini ortaya koymuştur.

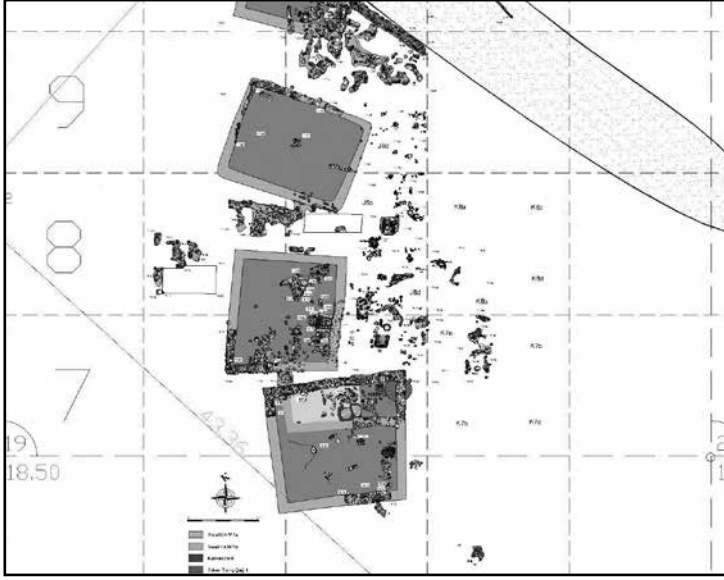
Test açmasının alt seviyesinde ana toprağın doğruya doğru derinlik kazanması kazı alanındaki kültür tabakalarının doğru kesimine doğru en az 1.00 metre daha derine inebileceğini göstermiştir. Ayrıca ana toprağın seviyesinde Neolitik Döneme ait keramik parçalarına rastlanması nedeniyle bu alandaki kültürel sürecin çok daha eskiye gidebileceğini de söylemek mümkündür. Bu durum Yassitepe Höyüğü'nü merkezinde gerçekleştirilen çalışmada saptadığımız bulguları da desteklemektedir.

2015 Yılında İzmir Arkeoloji Müzesi'ne kurtarma kazısıyla birlikte 229 adet eser teslim edilmiştir.

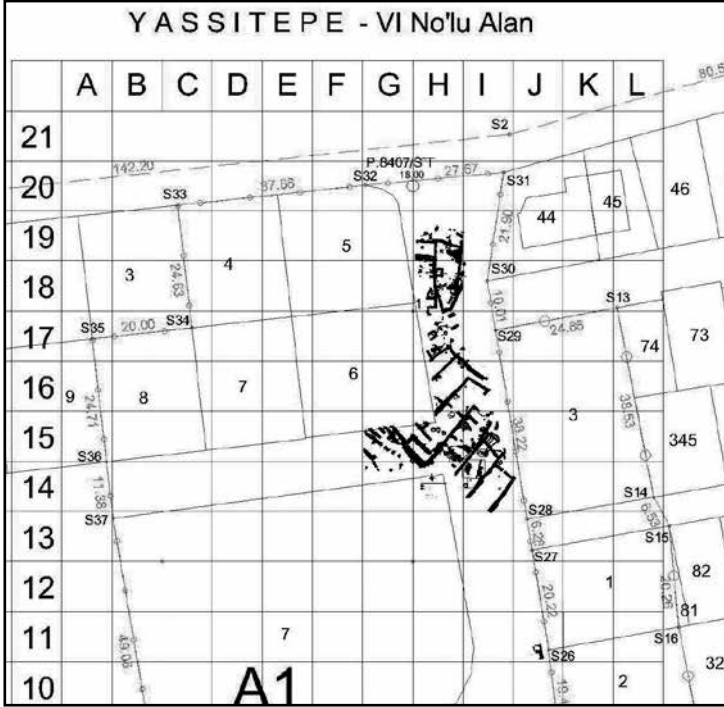
KAYNAKLAR

- BERNABO-BREA, L. (1964) *Poliochni I, Citta Preistorica Nell'isola Di Lemnos*. Bretschneider Roma.
- ÇİLİNGİROĞLU, A. & DERİN, Z. & ABAY, E & SAĞLAMTİMUR, H. & KAYAN, İ. (2004) *Ulucak Höyük Excavations Conducted Between 1995 and 2002*. Ancient Near Eastern Studies, Supplement 15, Louvain-Paris.
- DERİN, Z., (2012) İzmir'in Prehistorik Yerleşim Alanı Yeşilova Höyüğü 2010 Yılı Çalışmaları, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 33-2: 39-56.

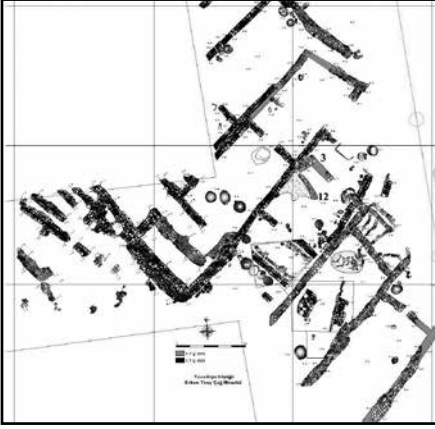
- DERİN, Z. & CAYMAZ, T. (2013) İzmir-Yeşilova Höyüğü 2011 Yılı Çalışmaları. *Kazı Sonuçları Toplantısı* 34-1: 119-142.
- DERİN, Z. & CAYMAZ, T. (2014) İzmir'in Prehistorik Yerleşim Alanı- Yeşilova Höyüğü 2012 Yılı Çalışmaları. *Kazı Sonuçları Toplantısı* 35-1: 419-433.
- DERİN, Z. & CAYMAZ, T. (2015) İzmir'in Prehistorik Yerleşim Alanı-Yeşilova Höyüğü 2013 Yılı Çalışmaları. *Kazı Sonuçları Toplantısı* 36-2: 447-466.
- DURU, R. (1994) *Kuruçay Höyük, I*, Ankara
- DURU, R. & UMURTAĞ G. (2005) *Höyücek*, Ankara.
- ERKANAL, H. & ÖZHAN, T. (1999) *Tahtalı Barajı Kurtarma Kazısı Projesi*. İzmir.
- ERKANAL, H. & ŞAHOĞLU, V. (2012) Liman Tepe (1995-2001). İçinde: Bingöl O, Öztan A, ve Taşkıran H (ed.), *Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi 75. Yıl Armağanı, DTCF, Arkeoloji Bölümü, Tarihçesi ve Kazıları (1936-2011), Anadolu/ Anatolia, Ek. III.2.*, Ankara, 219-230.
- İVANOVA, M. (2013) Domestic architecture in the Early Bronze Age of western Anatolia: the rowhouses of Troy I. *Anatolian Studies* 63: 17-33.
- KARUL, N. & J.-K. BERTRAM (2005) From Anatolia to Europe: The ceramic sequence of Hoca Çeşme in Turkish Thrace, C. Lichter (ed.), *How Did Farming Reach Europe? Anatolian-European Relations from the Second Half of the 7th through the First Half of the 6th Millennium cal BC*. BYZAS 2, Veröffentlichungen des Deutschen Archäologischen Instituts Istanbul. Istanbul, 117-129.
- KORFMANN, M. (1988) Beşik-Yassitepe, 1986 Kazı Raporu. *Kazı Sonuçları Toplantısı* IX-1: 131-134.
- KOUKA, O. (2014) The Prehistoric Settlement under the Heraion of Samos. İçinde: Gagatsis A (ed.), *A.G Leventis Research Projects 2000-2016 Reviews and Contribution*, University of Cyprus, ss. 51-65.
- LAMB, W. & BROCK, J.K. (1933) Excavations at Thermi, *Annual of the British School at Athens* XXXI: 148-165.
- MELLAART, J. (1970) *Hacılar*, Edinburg.
- THISSEN L. C. (1995) A Synopsis of Pottery Shapes from Phases X to VI, J.Roodenberg (Ed.), *The Ilıpınar Excavations, Vol. I*, 109-119.
- THISSEN L. C. (2001) The Pottery of Ilıpınar, Phases X to VA, J.Roodenberg-L.C.Thissen (Ed.), *The Ilıpınar Excavations, Vol. II*, 3-154.

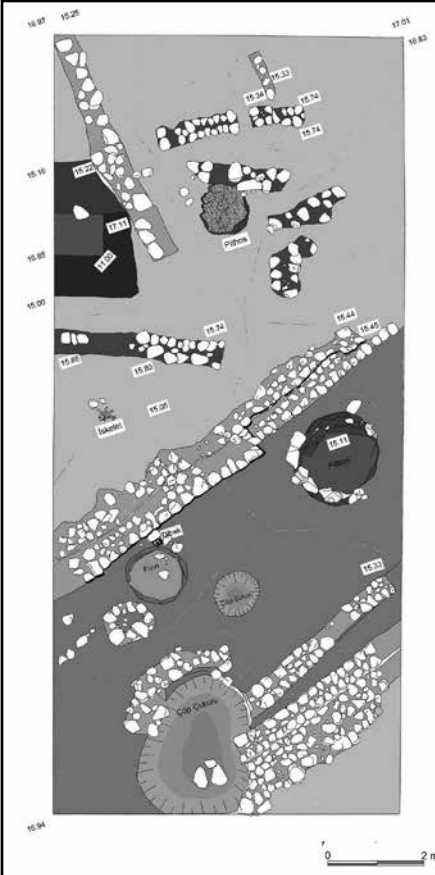
Resim 1: Yeşilova Höyüğü Neolitik Dönem kazı alanı.

Resim 2: Yassitepe ETÇ. kazı alanı.

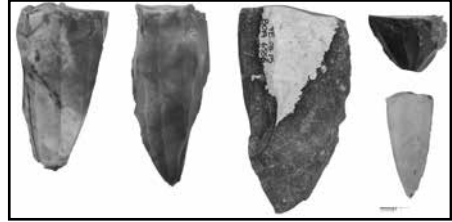
Resim 3: Yassitepe 3 ve 12 No.lu mekânlar.

Resim 4: Yassitepe 89 N.'lu parsel planı.

Resim 5: Geç Neolitik keramiği -IV1a.

Resim 6: Geç Neolitik çakmaktaşı ve obsidyen çekirdekler -IV1a

Resim 7: Geç Neolitik taş baltalar.

Resim 8: ETÇ.1 keramiği IIB2.

Resim 9: ETÇ.1 üç ayaklı çömlek. IIB2.

Resim 10: ETÇ.1 gaga ağızlı kaplar. IIB2.

Resim 11: Çömlek- Erken Kalkolitik III.B.

Resim 12: Orta-Geç Kalkolitik keramiği. III.A.

Resim 13: OTÇ Keramiği II.A.